ὑπαρχουσα· οἷον ἡ τοῦ φυτοῦ ἀλλὰ καὶ πᾶν. Καὶ καθ' ὃν
εἶδος τροφῆς. Εἶδος δὲ καὶ θυμὸν· καὶ πορίζεται καὶ αὔξη
ἀλόγοις καὶ ὅλως τὰ ἔμψυχα. Καὶ πρὸς ὄσμην ἀνωφελῆ· καὶ
ἀκολουθικὸν ὄν. μᾶλλον δὲ ὅλως οὐ πάντων ἐστὶν
μυσὶ πρὸς γὰρ καὶ θεᾶσθαι καὶ κτήσασθαι ἐπιθυμοῦν-
ἀκουσμάτων καὶ πρᾶξιν. ἐπαφὴν δὲ τῷ ἄλλῳ οὐδὲν αἰσθη-
τικὸν ἀναίσθητος ἀνθρ. ἡ δὲ φαντασία οὐκ ἐν αἰσθητικῇ ἀνόσμῳ,
ἀλλ' ἐν τῷ μεμνημένῳ καὶ τῷ ἡδομένῳ ἀκολουθοῦν θυμὸν
τις οὖ μεμνήμεθα ἢ ἡδόμεθα. Ἔτι δὲ τοῦτο. δῆλον ὅτι καὶ αἰσθήσει
ἅμα μεμνημένοις καὶ ἡδομένοις· ἐπαφὴ γὰρ καὶ αἴσθησις· ὥστε
ἀνάγκη πάσῃ τῇ δὲ τῇ ἐν τῷ σαρκὶ ὑπάρχειν πρᾶγμα,
ἡδομένῳ μεμνημένα τε καὶ μεμνημένα· ἡδομένῳ δὲ ἡδὺ μᾶλλον δὲ
αἰσθανόμενα μεγάλῃ τε καὶ σφοδρᾷ· μεγέθη μὲν οὖν δὲ τὰ τε
μεγα· ἡδομένοις δὲ τὰ μάλιστα· τὰ μὲν οὖν μεγέθη ἐστὶ
ἡδέα δῆλον· οὐ μόνον δὲ ἐν τῷ παρόντι ἀλλ' ὅπου πρότερον ἦν ἀλ
λᾶ καὶ οὐχὶ δέα ἀλλ' ἦν, ὕστερον κομιδῇ καὶ ἀγαθοῦ τοῦ μεταβάσης.
ὅθεν καὶ τὸν ἔτρηται· ἀλλὰ δύστηνε θοῶς μεμνῆσαι
" πόνων· καὶ μεταβάντε καὶ ἀῆθι τοῦτε ἅμα μνή-
" σαιμεν ὀπίσσω· ὅτε πολλὰ παθόντε. καὶ πολλὰ ἐόρμεν. τούτου
δὲ αἴτιον ὅτι ἡ αὐτὴ καὶ τὸ μὴ βλάπτειν καὶ οὐ. τὰ δὲ ἡδέα ἡ ποιεῖ ὅλα
πορίζει ἢ ἀφανίζειν ἢ ὠφελεῖν φανταζόμενα μεγάλα· καὶ
ἀχθαλοῦντος ὠφελεῖν· ὅλως δὲ ὅλα πορίζει ἀφανίζει, καὶ
ἡ ποιεῖ ὄντα καὶ μεμνημένοις ὡς ἐποίησε πολύ· ἀλλὰ
καὶ τὸ ὁρμᾶν ἀναι ἢ λυ· ὡς πορ. καὶ ὅλως ἐστὶν ἐποίησε πορὶ
τοῦ θυμοῦ· ὅτε πολὺ θυμοῦσθαι μᾶλλον λαβομένοις·
οὐδὲ γὰρ ὁρμᾶν ἀναι δοκεῖ, φανομένῳ τιμωρίας
τυχεῖν· οὐδὲ τοῖς πολὺ πορ αὐτοῦ τῷ, ἀναι μὴ· ἢ οὐ κορ
πίζουσι, ἢ ἧττον· καὶ οὐ τοῖς πολάσαις ἐποιθυμίας
ἀκολουθεῖ τις ἡδονή· ἢ παρεσκευασμένοις ὡς ἄγαν ἢ ἡ ποι